சபை ஊழியத்தில் பெண்களுக்கு எதிரான வாதங்கள் ஏன் வேதாகமத்திற்கு ஏற்றவை அல்ல

பென் விதரிங்டன் III (Ben Witherington III) · ஜெர்மன் மொழிபெயர்ப்பு: Hans-Jörg Ronsdorf · ஏப்ரல் 2021 · அக்டோபர் 2026-இல் திருத்தப்பட்டது

பென் விதரிங்டன் III அஸ்பரி இறையியல் செமினரியில் (Asbury Theological Seminary, வில்மோர், கென்டக்கி) முனைவர் பட்டப் படிப்புகளுக்கான புதிய ஏற்பாட்டு ஆமோஸ் பேராசிரியராகவும் (Amos Professor of New Testament for Doctoral Studies), ஐக்கிய மெதடிஸ்ட் திருச்சபையின் (United Methodist Church) திருநிலைப்படுத்தப்பட்ட போதகராகவும் இருக்கிறார்.

என்னை அறிந்த உங்களில் பெரும்பாலானோருக்குத் தெரியும்: இங்கிலாந்தில் உள்ள டர்ஹாம் பல்கலைக்கழகத்தில் சி. கே. பாரெட்டிடம் (C.K. Barrett) புதிய ஏற்பாட்டில் பெண்கள் பற்றி நான் என் முனைவர் பட்ட ஆய்வைச் செய்தேன். நான் வெளியிட்ட முதல் மூன்று அறிவியல் நூல்களும் சரியாக இந்தத் தலைப்பைப் பற்றியவை. முப்பது ஆண்டுகளுக்குச் சற்று மேலாக முன்பு நான் அதைச் செய்ததற்கான காரணங்களில் ஒன்று, அந்த நேரத்தில் ஊழியத்தில் பெண்கள் என்ற கேள்வியைப் பற்றி – குறிப்பாகப் பிரசங்க மேடையில் பிரசங்கிக்கும் பெண்கள், தலைமைப் போதகர்களாக இருக்கும் பெண்கள் பற்றி – கடுமையாக நடந்துகொண்டிருந்த சர்ச்சை. வேதாகமத்தில் "தலைமைப் போதகர்" அல்லது "பிரசங்கியார்" போன்ற வகைகளே இல்லை என்பது ஒருபுறம் இருக்கட்டும்; ஊழியத்தில் பெண்களை அடக்குவதை நியாயப்படுத்தப் புதிய ஏற்பாடு மீண்டும் மீண்டும் பயன்படுத்தப்பட்டது – பல ஆண்டுகள் ஆய்வும் படிப்பும் செய்து நான் கண்டுபிடிக்க இருந்ததுபோல, வேதாகம அடிப்படை எதுவும் இல்லாமல். நிச்சயமாக, அதே அளவு உண்மையுள்ள கிறிஸ்தவர்கள் இந்தக் கேள்வியில் வெவ்வேறு கருத்துகளைக் கொண்டிருக்கலாம். ஆனால் கருத்து வேறுபாடுகள் வேதாகமப் பாடங்களின் உறுதியான விளக்கவுரையின் அடிப்படையில் இருக்க வேண்டும்; உணர்ச்சிகள், சொல்லாடல், வெறும் சபை ஒழுங்குமுறை, சந்தேகத்திற்குரிய விளக்கவியல் (ஹெர்மெனியூட்டிக்ஸ்) போன்றவற்றின் அடிப்படையில் அல்ல.

ஆகவே இந்தக் கட்டுரையில், ஆவிக்குரிய ஊழியத்தில்/பதவியில் பெண்களுக்கு எதிராக வழக்கமாக எழுப்பப்படும் ஆட்சேபணைகளை ஒவ்வொன்றாகக் கையாளுவேன். இந்த ஆட்சேபணைகளில் சில உயர்திருச்சபைப் பாரம்பரியத்திலிருந்து வருகின்றன, சில "low-church" (எளிய சபை) பாரம்பரியங்களிலிருந்து வருகின்றன, சில கத்தோலிக்க அல்லது

ஆர்த்தடாக்ஸ், சில புராட்டஸ்டன்ட். முழுமையாகவோ சலிப்பூட்டும் அளவுக்கோ இருக்க முயலாமல், அவை எல்லாவற்றிலிருந்தும் சிலவற்றைத் தேர்ந்தெடுத்துப் பார்ப்போம்.

1) பெண்கள் ஆசாரியைகளாக (குருக்களாக) இருக்க முடியாது; ஏனென்றால் திருப்பலியின் பலியைச் செலுத்துவது போன்றவற்றைச் செய்யும் ஆசாரியர்களாக ஆண்கள் மட்டுமே இருக்க முடியும்.

இந்த வாதத்தின் அடிப்படைப் பிரச்சினை இதுதான்: அப்போஸ்தலர்கள், தீர்க்கதரிசிகள், போதகர்கள், சுவிசேஷகர்கள், மூப்பர்கள், உதவிக்காரர்கள் ஆகியோர் புதிய ஏற்பாட்டில் ஆசாரியர்கள் அல்ல என்று புதிய ஏற்பாடு மிகத் தெளிவாகச் சொல்கிறது. புதிய ஏற்பாட்டில் தனியான ஆசாரிய வகுப்பு தேவையில்லை; ஏனென்றால் கிறிஸ்துவின் பலி, ஆசாரியர்கள், ஆலயங்கள், பலிகள் அடங்கிய முழுப் பழைய ஏற்பாட்டு ஆசாரிய முறைமையையும் வழக்கற்றதாக்கிவிட்டது. புதிய ஏற்பாட்டில் நாம் கேள்விப்படும் ஆசாரியத்துவங்கள் இவை மட்டுமே:

1. எல்லா விசுவாசிகளின் ஆசாரியத்துவம் – அது நிச்சயமாகப் பெண்களையும் உள்ளடக்குகிறது; மற்றும்
2. கிறிஸ்துவின் பரலோகப் பிரதான ஆசாரியத்துவம் (எபிரெயர் நிருபத்தைப் பார்க்க).

இந்த இரண்டுக்கும் இடையில், பழைய ஏற்பாட்டிலிருந்து மாற்றப்பட்டதோ புதிய ஏற்பாட்டுக் காலத்தில் நிறுவப்பட்டதோ ஆன புதிய ஆசாரியத்துவம் எதுவும் இல்லை. உண்மையில், புதிய ஏற்பாட்டில் பலி, ஆலயம் பற்றிய மொழி முழுவதும் ஆவிக்குரியதாக்கப்படுகிறது; அது நம் சுய அர்ப்பணிப்பையோ தேவனுக்குச் செலுத்தும் துதியையோ குறிக்கிறது. புதிய ஏற்பாட்டின் பல இடங்களில் (ஒப்பிடுக 1 கொரிந்தியர் 3–6) ஆலயம் என்பது விசுவாசியின் சரீரமாகவோ, கிறிஸ்துவும் ஆவியானவரும் வாசம்பண்ணும் கிறிஸ்துவின் முழு ஐக்கியமாகவோ விவரிக்கப்படுகிறது. இங்கே உள்ள பிரச்சினை அடிப்படையில் விளக்கவியல் சார்ந்தது. ஏதோ ஒரு கட்டத்தில் – ஏறக்குறையக் கான்ஸ்டன்டைனின் (Konstantin) ஆட்சியில் திருச்சபை அனுமதிக்கப்பட்ட மதமான (religio licita) காலத்தில் – பழைய ஏற்பாட்டு விளக்கவியல் மேலோங்கியது. அந்த விளக்கவியல் சபைக் கட்டடங்களை ஆலயங்களாகவும், திருவிருந்தைப் பலியாகவும், பதவி வகிப்பவர்களை ஆசாரியர்களாகவும், கர்த்தருடைய நாளை ஓய்வுநாளாகவும் இன்னும் இதுபோலவும் பார்த்தது. இதனால் புதிய உடன்படிக்கையின் புதுமைக்கும் அதன் அம்சங்களுக்கும் பண்புகளுக்கும் பெரும் தீங்கு செய்யப்பட்டது. அதன் இறுதி விளைவு, பல்வேறு

பதவிகளிலிருந்து பெண்கள் விலக்கப்பட்டதுதான் – **அதுவும் புதிய ஏற்பாட்டு எழுத்தாளர்கள் முற்றிலும் நிராகரித்திருக்கும் காரணங்களுக்காக.**

2) பெண்கள் போதகர்களாக இருக்க முடியாது; ஏனென்றால் அப்படியானால் அவர்கள் ஆண்களுக்கு – தங்கள் கணவர்கள் உட்பட – தலையாக இருப்பார்கள். அது ஒருபோதும் கூடாது; அது புதிய ஏற்பாட்டில் உள்ள குடும்ப ஒழுங்குமுறைகளுக்கு (வீட்டுக் கடமைப் பட்டியல்களுக்கு, Haustafeln) எதிரானது.

இந்த வாதம் பெரும்பாலும் சிக்கலானது. அதன் மையத்தில், சரீரப்பிரகாரமான குடும்பத்திலும் வீட்டிலும் உள்ள ஒழுங்கைப் பற்றிப் புதிய ஏற்பாடு சொல்வதையும், விசுவாசக் குடும்பம் எங்கே கூடினாலும் அதில் உள்ள ஒழுங்கைப் பற்றிச் சொல்வதையும் அடிப்படையாகக் குழப்பிக்கொள்வது இருக்கிறது. உதாரணமாக, கொலோசெயர் 3–4, எபேசியர் 5–6 போன்ற பாடங்களும் 1 பேதுருவில் உள்ள மற்ற பாடங்களும் சரீரப்பிரகாரமான குடும்பத்தின் அமைப்பைப் பற்றிப் பேசுகின்றன என்பது நிச்சயமாக உண்மை. நான் விரிவாக வாதிட்டிருப்பதுபோல, புதிய ஏற்பாட்டு உலகில் ஆணாதிக்கக் குடும்பமே நிலவிய யதார்த்தம். புதிய ஏற்பாட்டில் இருப்பதையும் புதிய ஏற்பாட்டுக்கு வெளியே இருப்பதையும் ஒப்பிடும்போது ஒருவர் கண்டுபிடிப்பது: **நிலவிய அமைப்புகளை அதிகக் கிறிஸ்தவத் திசையில் மாற்றப் பவுலும் மற்றவர்களும் கடினமாக உழைக்கிறார்கள். உதாரணமாக, பவுல் தம் கேட்போர் இருக்கும் இடத்திலிருந்தே தொடங்கி, பின்பு மாறும்படி அவர்களை நம்பவைக்க வேண்டியிருக்கிறது.** பிலேமோன், கொலோசெயர், எபேசியர் நிருபங்களில் இந்தச் செயல்முறை நடப்பதை நீங்கள் காணலாம். உதாரணமாக, இந்தப் பாடங்களில் தலை, கீழ்ப்படிதல் பற்றிய மொழி நிச்சயமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டாலும், வாதத்தின் இலக்கு இதுதான்:

1. குடும்பத் தலைவனுடைய அதிகாரத்தையும், அவன் தன் மனைவி, பிள்ளைகள், அடிமைகளிடம் நடந்துகொள்ளும் விதத்தையும் கட்டுப்படுத்த, அவன்மேல் மேலும் மேலும் கண்டிப்பான விதிகளை விதிப்பது;
2. மனைவிகள், பிள்ளைகள், அடிமைகள் உண்மையில் தேவனுடைய சாயலில் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட நபர்கள், கால்நடைகளோ சொத்தோ அல்ல என்பதைக் குடும்பத் தலைவனுக்கு உணர்த்துவது.

ஒநேசிமு "இனி அடிமையாக அல்ல, கிறிஸ்துவுக்குள் சகோதரனாக" இருக்கிறான் என்ற உண்மையின் அடிப்படையில் அவனை விடுதலை செய்யும்படி பவுல் பிலேமோனைக் கேட்கும்போது இது குறிப்பாகத் தெளிவாகிறது. **சுவிசேஷத்தின் புளித்த மாவை ஏற்கெனவே இருக்கும்**

உறவுகளுக்குள் வைத்து அவற்றை மாற்றப் பவுல் உழைக்கிறார். எபேசியர் 5:21 முதலிய வசனங்களில் கணவர்கள், மனைவிகளின் பங்குகளும் அப்படியே. பவுல் எல்லாக் கிறிஸ்தவர்களையும் ஒருவருக்கொருவர் கீழ்ப்படியும்படி அழைக்கிறார்; அதன் ஒரு வடிவம் மனைவிகள் கணவர்களுக்குக் கீழ்ப்படிவது. பின்பு, "புருஷர்களே, கிறிஸ்துவும் சபையில் அன்புகூர்ந்து, தம்மைத்தாமே ஒப்புக்கொடுத்ததுபோல, நீங்களும் உங்கள் மனைவிகளில் அன்புகூருங்கள்..." என்ற அறிவுரையை அது உண்மையில் என்னவோ அப்படியே பார்க்கலாம் – சுயத்தைத் தியாகம் செய்யும் கீழ்ப்படிதலின், சேவையின் ஒரு வடிவம். **கீழ்ப்படிதல் இனி ஒரு பாலினத்துக்குரியதோ ஒருதலைப்பட்சமானதோ அல்ல**; ஏனென்றால் பவுல் இங்கே நிலவும் ஒழுங்கிற்குள்ளிருந்தே மாற்றத்தை நோக்கி உழைக்கும் ஒரு நெறிமுறையை முன்வைக்கிறார் (கொலோசெயர், எபேசியர், பிலேமோன் நிருபங்கள் பற்றிய என் விளக்கவுரையைப் பார்க்க, Eerdmans). **மேலும், சபையில் தலைமைத்துவ அமைப்புகளைத் தீர்மானிப்பது, அல்லது தீர்மானிக்க வேண்டியது, பாலினம் அல்ல, கிருபை வரங்களும் பரிசுத்த ஆவியின் வரங்களுமே என்பதை நாம் தொடர்ந்து நினைவில் கொள்ள வேண்டும். விசுவாசக் குடும்பம் சரீரப்பிரகாரமான குடும்பத்தோடு ஒன்றானது அல்ல; அதில் உள்ள பங்குகளைப் பாலினம் தீர்மானிப்பதில்லை. கிறிஸ்தவக் குடும்பத்தில் சில பங்குகளைப் பாலினம் நிச்சயமாகப் பாதிக்கிறது; ஆனால் சபையின் தலைமைத்துவ அமைப்பு பற்றிய விவாதத்தில் அது பொருத்தமற்றது.** ஆகவே பவுலின் நிருபங்களிலேயேகூடப் பெண் போதகர்கள், பெண் சுவிசேஷகர்கள், தீர்க்கதரிசினிகள், உதவிக்காரிகள், பெண் அப்போஸ்தலர்கள் ஆகியோருக்கு உதாரணங்களைக் கண்டால் நாம் ஆச்சரியப்படக்கூடாது. **நிலவிய, வீழ்ந்துபோன ஆணாதிக்க ஒழுங்கிற்கு ஞானஸ்நானம் கொடுத்து அதை அங்கீகரிப்பதில் ஆர்வமுள்ளவர் அல்ல பவுல்.** இப்படிப்பட்ட விஷயங்களில் பவுலின் கருத்துகளுக்கான தெளிவான அடையாளங்களில் ஒன்றை, ஞானஸ்நானத்தைப் பற்றி அவர் சொல்வதில் காணலாம்: பழைய உடன்படிக்கையின் அடையாளத்திற்கு மாறாக, புதிய உடன்படிக்கைக்காக நமக்கு இருக்கும் அடையாளம் ஒரு பாலினத்திற்குரியது அல்ல. யூதனென்றும் புறஜாதியென்றும், அடிமையென்றும் சுயாதீனனென்றும் இல்லாததுபோலவே, கிறிஸ்துவுக்குள் "ஆணென்றும் பெண்ணென்றும்" இல்லை என்று பவுல் சேர்த்துச் சொல்கிறார். இதன் விளைவுகள் மகத்தானவை. உடன்படிக்கையின் அடையாளத்தில் ஏற்பட்ட மாற்றம், ஆண்களையும் பெண்களையும் பொறுத்தவரை உடன்படிக்கையின் தன்மையிலேயே ஏற்பட்ட மாற்றத்தைக் காட்டுகிறது.

3) பெண்கள் கிறிஸ்தவப் பிரசங்கிகளாக இருக்க முடியாது; ஏனென்றால் புதிய ஏற்பாட்டில் உள்ள சில பகுதிகள் அதைத் தடை செய்கின்றன.

குறிப்பாக மிகப் பழமைவாதப் புராட்டஸ்டன்ட்டுகளுக்கு (சுவிசேஷகர்கள், "சகோதரர்கள்") இங்கேதான் சிக்கலின் மையம் இருக்கிறது. 1 கொரிந்தியர் 14:33b-36-உம் 1 தீமோத்தேயு 2:8-15-உம் சபையில் போதிப்பதையும் பிரசங்கிப்பதையும் பெண்களுக்குத் தடை செய்கின்றன என்று விசுவாசிக்கப்படுகிறது.

இந்த வாதங்களில் சிலவற்றின் மாய்மாலத்தைப் பற்றி நான் பேசப்போவதில்லை. அவை இப்படி நயமான வேறுபாடுகளைக் காட்டுகின்றன: "பெண்கள் வீட்டில் போதிப்பதோ ஒரு வேதாகமப் படிப்பை நடத்துவதோ சரி, ஆனால் சபைக் கட்டடத்தில் அல்ல" (ஒரு சிறு அவசரச் செய்தி: புதிய ஏற்பாட்டுக் காலத்தில் சபைக் கட்டடங்களே இல்லை; அவர்கள் வீடுகளில் கூடினார்கள்!), அல்லது இன்னும் மோசமாக, "தேவை இருக்கும் மிஷனரி களத்தில் பெண்கள் போதிப்பதும் பிரசங்கிப்பதும் சரி, ஆனால் தேவை இல்லாத இங்கே அமெரிக்காவில் அல்ல". இங்கேயும் தர்க்கம் முற்றிலும் விலகிப்போனது; வேதவாக்கியத்தில் உள்ள எதன் மேலும் அது அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கவில்லை.

ஆனால் இந்தப் பாடங்களைப் பற்றி என்ன?

1 கொரிந்தியர் 14:33b-36 (இது இந்த நிருபத்தின் மூலப் பகுதி என்று வைத்துக்கொண்டால்; பாடவியல் காரணங்களுக்காகப் பல அறிஞர்கள் அதைச் சந்தேகிக்கிறார்கள். சந்தேகிப்பவர்களோடு நான் உடன்படவில்லை) பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கும் ஒரு பெரிய நிருபத்தின் பகுதி. கொரிந்துவில் உள்ள வீட்டுச் சபைகளில் எழும் பிரச்சினைகளைப் பவுல் திருத்துகிறார். அப்படிப்பட்ட ஒரு பிரச்சினை சில பெண்களால் – வெளிப்படையாகச் சில மனைவிகளால் மட்டுமே – ஏற்படுகிறது. அவர்கள் கேள்விகள் கேட்டுத் தீர்க்கதரிசனம் உரைக்கும் நேரத்தைக் குறுக்கிடுகிறார்கள். பவுல் ஏற்கெனவே 1 கொரிந்தியர் 11-இல், ஆராதனையில் தேவனுடைய மகிமை மட்டுமே காணப்பட வேண்டும் என்பதால், தங்கள் "மகிமையை" (அதாவது தங்கள் தலைமுடியை) மறைக்கத் தலையை மூடிக்கொண்டால், பெண்கள் கிறிஸ்தவ ஆராதனையில் ஜெபிக்கலாம், தீர்க்கதரிசனம் உரைக்கலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார். **1 கொரிந்தியர் 14:33b-36-இல் அவர் இந்த அனுமதியைத் திரும்பப் பெறவில்லை**. பெரும்பாலும் புறஜாதியினரைக் கொண்ட கொரிந்து சபை, தீர்க்கதரிசனத்தைப் பற்றியும், ஒரு தீர்க்கதரிசியிடமோ தீர்க்கதரிசினியிடமோ செல்லும்போது எது பொருத்தமானது என்பதைப் பற்றியும் ஏற்கெனவே தங்களுக்கு இருந்த எண்ணங்களைச் சபைக்குள் கொண்டுவந்தது. உதாரணமாக, அருகில் இருந்த டெல்ஃபியின் குறிசொல்லும் தலம் (ஆரக்கிள்) மக்கள் ஆலோசனை கேட்கச் செல்லும் ஒரு தீர்க்கதரிசினியாக இருந்தது. மக்கள் அவளிடம் சென்று

இப்படிப்பட்ட கேள்விகளைக் கேட்டார்கள்: நான் இந்த மனிதனைத் திருமணம் செய்யலாமா, இந்த நிலத்தை வாங்கலாமா என்பது போன்றவை; அந்த ஆரக்கிள் பதில் கொடுத்தது. ஆகவே, தங்கள் கூட்டங்களில் தீர்க்கதரிசிகள் பேசும்போது அவர்களிடம் கேள்வி கேட்கத் தங்களுக்கு உரிமை உண்டு என்று சில கொரிந்தியர்கள் நினைத்தது இயல்பானதுதான். பவுலின் பதில் இல்லை என்பதே: "ஆராதனை நேரம் கேள்வி-பதில் நேரம் அல்ல; நீங்கள் தீர்க்கதரிசிகளைக் குறுக்கிடுகிறீர்கள். உங்களுக்குக் கேள்விகள் இருந்தால், வீட்டில் உங்கள் புருஷனிடம் (அநேகமாகக் கணவனிடம்) கேளுங்கள். அப்படிப்பட்ட கேள்விகளுக்கு ஒரு நேரமும் இடமும் உண்டு; ஆனால் கிறிஸ்தவ ஆராதனை அது அல்ல." **இந்த வழக்கில் பவுல் பெண்களை/மனைவிகளைத் திருத்துவதற்கான காரணம், நிச்சயமாக அவர்கள் பெண்கள் என்பதால் அல்ல; இந்த வழக்கில் இந்தப் பிரச்சினையை ஏற்படுத்துகிறவர்கள் அவர்கள் என்பதால்தான்.**

இந்தப் பாடத்தைப் பற்றி வேறு சில விஷயங்களையும் கவனிக்க வேண்டும்: பெண்கள் **ஆண்களுக்குக்** கீழ்ப்படிய வேண்டும் என்று இந்தப் பாடம் எதுவும் சொல்லவில்லை. நியாயப்பிரமாணமும் சொல்லுகிறபடி, இந்தப் பெண்கள் அமைதியாகவும் கீழ்ப்படிதலுள்ளவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும் என்பதே இங்கே உள்ள அறிவுரை. சரி, பெண்கள் அமைதியாக இருந்து ஆண்களுக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும் என்ற கட்டளை பழைய ஏற்பாட்டில் எங்கே இருக்கிறது? பதில்: எங்குமே இல்லை. ஐந்தாகமத்தில் (பெண்டாட்டூக்) அது இல்லவே இல்லை; வேறு எங்கும் இல்லை. பவுல் பேசுவது, தேவனுடைய பிரசன்னத்தில் மௌனமாயிருப்பதையும், இந்த வழக்கில் தீர்க்கதரிசிகளிடமிருந்தும் தீர்க்கதரிசினிகளிடமிருந்தும் வரும் அவருடைய ஏவப்பட்ட வார்த்தைகளைக் கேட்பதையும் பற்றித்தான்! "கர்த்தரோவென்றால், தமது பரிசுத்த ஆலயத்தில் இருக்கிறார்; பூமியெல்லாம் அவருக்கு முன்பாக மௌனமாயிருக்கக்கடவது (கேட்கக்கடவது)" ... **தேவனுடைய போதனைக்குக் கீழ்ப்படியக்கடவது.**

1 தீமோத்தேயு 2:8-15 பற்றி என்ன? பெண்கள் ஊழியர்களாக இருக்கக்கூடாது என்பதற்கான இறுதி ஆதாரமாக இந்தப் பாடம் சில வேளைகளில் – தவறாக – கருதப்படுகிறது. ஆனால் இதுவும் பாடத்தின் சூழலையும் நுணுக்கங்களையும் கவனிக்காமல் விடுகிறது – தனித்தனி வேதவசனங்களைக் கொண்டு எதையாவது "நிரூபிக்க" முயலும்போது உள்ள முக்கியப் பிரச்சினை இதுவே. பவுல் இங்கே தீமோத்தேயுவுக்கு, அநேகமாக எபேசுவில் உள்ள, புதிதாக மனந்திரும்பியவர்களை எப்படி நடத்த வேண்டும் என்பது பற்றி அறிவுரைகள் கொடுக்கிறார் (மேய்ப்பர் நிருபங்கள் பற்றிய என் விளக்கவுரையைப் பார்க்க: Letters and Homilies for Hellenized Christians, தொகுதி 1, IVP). 1 தீமோத்தேயு 2:8-15-இல் வெளிப்படும் பிரச்சினை தெளிவாகவே சில குறிப்பிட்ட பெண்களோடு

தொடர்புடையது: ஆடம்பரமான உடைகளும் அலங்காரமான சிகை அலங்காரங்களும் கொண்டு, சபையில் உடனடியாக எல்லாருக்கும் போதகிகளாக இருக்க எதிர்பார்க்கும் உயர் அந்தஸ்துள்ள பெண்கள். இது மீண்டும் பிரச்சினைகளைக் கையாளும் ஒரு திருத்தும் பகுதி என்பது தொடக்கத்திலிருந்தே தெரிகிறது: முதலில், ஜெபிக்க வேண்டும் என்று அவர் விரும்பும் முறுமுறுக்கும் ஆண்களைப் பவுல் திருத்துகிறார்; பின்பு இந்த உயர் அந்தஸ்துள்ள பெண்களைத் திருத்துகிறார். ஆண்களோ பெண்களோ தவறில் இருக்கும்போது பவுல் அவர்களைச் சமமாகத் திருத்துகிறார். பெண்களைப் பற்றிய அவருடைய திருத்தம் தொடர்பாக, எபேசு போன்ற நகரங்களில் இருந்த உயர் அந்தஸ்துள்ள பெண்களைப் பற்றி ஏதாவது சொல்ல வேண்டும். கிரேக்க-ரோம உலகின் சமயத் திருவிழாக்கள், கோயில்கள், வழிபாடுகள் ஆகியவற்றில் இப்படிப்பட்ட பெண்கள் முக்கியப் பங்கு வகித்தார்கள் என்று நமக்குத் தெரியும். அவர்கள் பூசாரிகளாக, தீர்க்கதரிசினிகளாக, போதகிகளாக, குணமாக்குபவர்களாக, அணையாத நெருப்பின் காவலர்களாக இன்னும் பலவாக இருந்தார்கள். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட பெண்கள் கிறிஸ்துவிடம் மனந்திரும்பிய பிறகு சபையிலும் அதையே செய்ய முடியும் என்று எதிர்பார்த்ததில் ஆச்சரியமில்லை. பிரச்சினை இதுதான்: ஆண்களோ பெண்களோ, மற்றவர்களுக்குப் போதிப்பதற்கு முன் அவர்கள் முதலில் சரியாகப் போதிக்கப்பட்டுக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. இது நம் எல்லாருக்கும் ஒரு நல்ல நியமம். ஒருமுறை என்னிடம் ஒரு மாணவன் இருந்தான்; செமினரியில் ஒரு வகுப்பில் அவன் கற்றுக்கொள்ள வேண்டியவை மிக அதிகமாக இருந்ததால் அவன் எரிச்சலடைந்திருந்தான் – அவற்றில் பலவற்றைத் தேவையற்றவை என்று அவன் நினைத்தான். அவன் என்னிடம் வந்து சொன்னான்: "இவை எல்லாவற்றையும் நான் ஏன் முதலில் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. நான் வெறுமனே பிரசங்க மேடையில் ஏறலாம்; ஆவியானவர் எனக்கு வார்த்தைகளைக் கொடுப்பார்." நான் பதில் சொன்னேன்: "ஆம், சார்லி (Charlie), நீ அப்படிச் செய்யலாம். ஆனால் பரிசுத்த ஆவியானவர் பயன்படுத்துவதற்கு நீ அவருக்கு அதிகமாக எதையும் கொடுக்காதது வருத்தமான விஷயம்!" சாராம்சத்தில், எபேசுவில் உள்ள இந்தப் பெண்களுக்கும் பவுல் இதையே சொல்கிறார்: அவர்கள் போதிப்பதற்கு முன் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

1 தீமோத்தேயு 2:8-15-இன் விளக்கவுரை பற்றிய சில விவரங்கள் இதோ. இங்கேயும் பெண்கள் ஆண்களுக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும் என்று எதுவும் சொல்லப்படவில்லை. கிரேக்க மொழி போதுமான அளவு தெளிவாக இருக்கிறது. இங்கே பயன்படுத்தப்படுவது "அமைதல்" என்பதற்கான சொல், "மௌனம்" என்பதற்கான சொல் அல்ல. **மீண்டும், தீமோத்தேயுவுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் உரிய அதிகாரப்பூர்வமான போதனைக்கு அவர்கள்**

கீழ்ப்படிய வேண்டும் என்பதே விஷயம். இரண்டாவதாக, பில் பெய்ன் (Phil Payne) மீண்டும் மீண்டும் காட்டியிருப்பதுபோல, "நான் இப்போது அனுமதிப்பதில்லை" என்ற கிரேக்க வினை, அனுமதிக்க மறுப்பது முடிவில்லாமல் நீடிக்கும் என்று அர்த்தப்படுத்தும் வினை அல்ல. அது சொல்வதையே அது அர்த்தப்படுத்துகிறது: "நான் இப்போது அனுமதிப்பதில்லை...".

ஏன் இல்லை? ஏனென்றால் பெண்கள் போதிப்பதற்கு முன் முதலில் கற்றுக்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. மூன்றாவதாக: தவறான நடத்தையைத் திருத்தும் ஒரு பாடத்தை நாம் கையாளுவதால், கிரேக்க மொழியை இப்படி மொழிபெயர்க்க வேண்டும்: "பெண்கள் (இந்த வழக்கில், சிகை அலங்காரம், நகைகள், விலையுயர்ந்த உடைகள் தொடர்பாகக் குறிப்பிடப்பட்ட பெண்கள்) போதிப்பதையோ, (அதிகாரம் பெற்ற) ஆண்கள்மேல் அதிகாரத்தைப் பறித்துக்கொள்வதையோ நான் தற்போது அனுமதிப்பதில்லை." **இது ஒரு சிலாக்கியத்தைத் தவறாகப் பயன்படுத்துவதற்கான தடை; கிறிஸ்தவப் போதனை கொடுக்கும் சிலாக்கியத்தைச் சரியாகப் பயன்படுத்தப் பின்னால் அனுமதி கொடுக்கப்படும் சாத்தியத்தை அது விலக்கவில்லை.** உண்மையில், மேய்ப்பர் நிருபங்களின் வேறொரு இடத்தில், எதையோ போதிக்கும் அதிக முதிர்ச்சியுள்ள கிறிஸ்தவப் பெண்களைப் பற்றி நாம் கேள்விப்படுகிறோம். இங்கே உள்ள **authenteo** என்ற வினை அரிதான ஒரு வினை; அதிகாரம் செலுத்துதல் அல்லது அதிகாரத்தைப் பறித்துக்கொள்ளுதல் என்று அது அர்த்தப்படுகிறது; புதிய ஏற்பாட்டில் அது இங்கே ஒரே ஒரு முறை மட்டுமே வருகிறது. வேதாகமத்தின் மொழியை அதன் பெரிய சூழலிலிருந்து – இந்த வழக்கில், கிரேக்க மொழியில் வேறு இடங்களில் அது பயன்படுத்தப்படும் சூழலிலிருந்து – பிரித்துப் படிக்க முடியாது என்பதற்கு இது ஒரு நல்ல உதாரணம். வேறு இடங்களில், ஒரு திருத்தும் சூழலில், இந்த வினை அதிகார துஷ்பிரயோகத்தை, மற்றவர்களுக்குரிய ஒரு பங்கையோ பணியையோ அபகரிப்பதைக் குறிக்கிறது. இங்கேயும் அப்படியே.

இறுதியாக, சிருஷ்டிப்பின் வரலாறு, ஏவாளின் வரலாறு பற்றிய வாதத்தைப் பற்றி என்ன? தம் கேட்போரில் சிலர் அந்த வரலாற்றை நன்றாக அறிந்திருக்கிறார்கள் என்று பவுல் எடுத்துக்கொள்கிறார். எபிரெய மொழியில் வரலாறு இப்படி இருக்கிறது – நன்மை தீமை அறியத்தக்க விருட்சத்தைப் பற்றிய தடையைக் குறித்து ஆதாமுக்கு மட்டுமே போதிக்கப்படுகிறது. அந்தத் தடை சொல்லப்பட்டபோது ஏவாள் அங்கே இல்லாததால், அவளுக்குச் சரியாகப் போதிப்பது அவனுடைய கடமையாக இருந்தது. வரலாறு தொடரும்போது, ஏவாளுக்குச் சரியாகப் போதிக்கப்படவில்லை என்பது தெளிவாகிறது. விருட்சத்தின் கனியைத் தொடக்கூடாது என்று அவள்

பேசுகிறாள்; அது மூலத் தடையின் பகுதியாக இருக்கவில்லை. இங்கே "வஞ்சிக்கப்பட்டாள்" என்பது ஒரு முக்கியமான சொல்; பவுலில் அது ஏவாள், வீழ்ச்சி தொடர்பாக மட்டுமே பயன்படுத்தப்படுகிறது. **சரியாகப் போதிக்கப்படாத ஒருவர் எளிதில் வஞ்சிக்கப்படுவார்; அழிவுக்குரிய செயல்களைச் செய்யக்கூடும். ஏவாளின் விஷயத்தில் அப்படித்தான் நடந்தது. எபேசுவில் இருந்த உயர் அந்தஸ்துள்ள பெண்களின் கண்முன் நிறுத்தக்கூடிய சரியான உதாரணம் அவள்: எதையாவது செய்வதற்கு முன் அவர்கள் சரியாகப் போதிக்கப்பட வேண்டியிருந்தது.** ஆதியாகம வரலாற்றை எழுத்தின்படி வாசித்தால், அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஆதாம் ஏவாளுக்கு நேரடியாக அருகில் இருந்தான், அவளைத் தடுத்திருக்க முடியும், தடுத்திருக்க வேண்டும், ஆனால் அவன் அப்படிச் செய்யவில்லை என்பதையும் நான் உங்களுக்கு நினைப்பூட்ட விரும்புகிறேன். ஏவாள் கனியைப் பறித்தாள்; அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் பொறுப்புள்ள போதகனாக இருந்த ஆதாம் தன் கடமையில் தவறினான். அதனால்தான் சந்தேகமின்றி ரோமர் 5:12-21-இல் வீழ்ச்சிக்கு ஆதாம் பொறுப்பாளியாக்கப்படுகிறான். பின்பு பவுல் ஒரு மாற்றை முன்வைக்கிறார் – "ஆனால் இப்போது பெண்கள் பிள்ளைப்பேற்றின் மூலம் இரட்சிக்கப்படுவார்கள்", அல்லது ஒருவேளை "பெண்கள் பிள்ளைப்பேற்றின் ஊடாகக் காக்கப்படுவார்கள்" என்று அர்த்தம். பிள்ளை பெறுவதன் மூலம் பெண்கள் இரட்சிக்கப்படுவதைப் பற்றிப் பவுல் இங்கே பேசவில்லை என்பது நிச்சயம்!!! ஆகவே நான் முன்வைத்த இரண்டு விளக்கங்களில் எதுவும் சாத்தியமே. பிள்ளைப்பேற்றுக்கு முன் உள்ள சுட்டுச் சொல் (definite article) ஒரு குறிப்பிட்ட பிறப்பைச் சுட்டுகிறது – மரியாளின் மூலம் இயேசுவின் பிறப்பு – என்ற விளக்கத்தை நோக்கி நான் சாய்கிறேன். அப்படியானால் மரியாள் தலைகீழான ஏவாள். ஏவாளுக்கு மாறாக, அவள் தூதனின் சத்தத்திற்குக் கீழ்ப்படிகிறாள்; அவள் கர்த்தருடைய அடிமை. மற்ற சாத்தியம்: பெண்கள் உண்மையுள்ள கிறிஸ்தவர்களாக நிலைத்திருந்து கர்த்தரை நம்பினால், பெண்கள்மேல் இருக்கும் சாபம் (பிள்ளைப்பேற்றில் வேதனையும் ஆபத்தும்) கிறிஸ்துவுக்குள் மாற்றப்படலாம் என்று பவுல் சொல்கிறார்.

எப்படியிருந்தாலும், இந்தப் பாடம் எல்லாப் பெண்களுக்கும் எல்லாக் காலங்களிலும் எல்லாச் சூழ்நிலைகளிலும் பிரசங்கிப்பதையும் போதிப்பதையும் தடை செய்வது அல்ல. இது மிகவும் குறிப்பிட்ட ஒரு தடை; முதலில் சரியாகக் கற்றுக்கொள்ளாமல் தேவனுடைய வார்த்தையைப் போதிக்கவோ பிரசங்கிக்கவோ இன்று முயலும் பெண்களுக்கும் ஆண்களுக்கும் பவுல் சந்தேகமின்றி இதையே சொல்வார்!!!

ஆதியாகம வரலாற்றைப் பற்றி இன்னொரு விஷயம். வீழ்ச்சியின் விளைவு ஆணாதிக்கம் என்று ஆசிரியர் நமக்குச் சொல்கிறார். அது சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்கைப் பற்றிய தேவனுடைய மூல வடிவமைப்பு அல்ல. மூல ஆசீர்வாதத்தின் அல்ல, மூலச் சாபத்தின் ஒரு பகுதி ஏவாள்மேல் இருக்கும் என்று பாடம் சொல்கிறது: "உன் ஆசை உன் புருஷனைப் பற்றியிருக்கும், அவன் உன்னை ஆண்டுகொள்ளுவான்!" இவ்விதமாக, அன்புகூருவதும் பேணுவதும், இச்சிப்பதாகவும் ஆளுவதாகவும் சீரழிந்தன!!! இது உறவின்மேல் பாவம் ஏற்படுத்திய விளைவு; உறவின் பிறவிப் பாலினப் பண்புகளோ தன்மைகளோ அல்ல.

இன்னொரு விஷயம், நாம் மேய்ப்பர் நிருபங்களிலுள்ள இந்தப் பகுதிகளைப் பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருப்பதால். சில வேளைகளில் இப்படி ஒரு வாதம் கேட்கப்படுகிறது: மூப்பர்கள் தங்கள் ஒரே மனைவிக்கு உண்மையுள்ள ஆண்களாக இருப்பார்கள் என்று 1 தீமோத்தேயு நிருபம் முன்வைத்துக்கொள்கிறது; ஆகவே சபைகளில் ஆண்கள் மட்டுமே மூப்பர்களாக இருக்க முடியும். எபேசுவிலோ கிரேத்தாவிலோ, பவுல் வலுவான ஆணாதிக்கக் கலாச்சாரச் சூழலுக்குள் ஒரு மிஷனரியாகப் பேசுகிறார் என்பதை இது முற்றிலும் மறந்துவிடுகிறது. மக்கள் இருக்க வேண்டும் என்று அவர் விரும்பும் இடத்திலிருந்து அல்ல, அவர்கள் ஏற்கெனவே இருக்கும் இடத்திலிருந்தே தொடங்குவது அவருடைய கொள்கை. அதாவது: சுவிசேஷத்தின் புளித்த மா முழுமையாகத் தன் வேலையைச் செய்து காரியங்களை உள்ளிருந்து மாற்றும்வரை, அந்தக் கலாச்சாரத்தில் ஏற்கெனவே இருக்கும் ஆண் தலைமைத்துவத்திலிருந்து அவர் தொடங்குகிறார். ஆகவே, இந்தப் புதிதாக நாட்டப்பட்ட சபைகளில் தீமோத்தேயுவும் தீத்துவும் முதலில் ஆண்களையே தலைவர்களாக நியமிப்பது மிக இயல்பானது. எப்போதும் என்றென்றும் அப்படியே இருக்க வேண்டும் என்று இதற்குப் பொருள் இல்லை. ஆனால், பெண்கள் இத்தகைய பொறுப்புகளை ஏற்பது சரியே என்று புதிதாக மனந்திரும்பியவர்களை முதலில் அன்பான முறையில் இணங்கவைக்க வேண்டியிருந்தது. ஆயினும், பவுல் ஏற்கெனவே அந்தத் திசையில் எப்படித் தள்ளுகிறார் என்பதை நீங்கள் காணலாம்: ரோமர் 16:1-2-இல், கொரிந்து சபைகளில் உதவிக்காரியாக இருக்கும் பெபேயாள் என்ற பெண் தலைவரை அவர் குறிப்பிடுகிறார். மேலும், மேய்ப்பர் நிருபங்கள் மூப்பர்களையும் உதவிக்காரர்களையும் பற்றிப் பேசும் இடங்களிலும் உதவிக்காரிகளைப் பற்றிய குறிப்பு இருக்கக்கூடும். நான் முன்பே சொன்னதுபோல: பவுல் சொல்வதை மதிப்பிடுவது மட்டும் போதாது. அதை அதன் கலாச்சாரச் சூழலில் வாசித்து, இப்படிக் கேட்க வேண்டும்: பவுல் சுவிசேஷத்தை அந்தச் சூழ்நிலைக்குப் பொருத்தும்போது, உறவுகளில் எத்தகைய மாற்றங்களைக் கொண்டுவர விரும்புகிறார்?

பல ஆண்டுகளாக நான் கற்றுக்கொண்டதுபோல ...., திருச்சபையில் உள்ள பிரச்சினை வலிமையும் வரமும் உள்ள பெண்கள் அல்ல. கிடைக்கும் எல்லாரும் நமக்குத் தேவை; அவர்கள் இல்லாவிட்டால் பல சபைகள் எப்போதோ மூடப்பட்டிருக்கும். மாஸ்கோ பாப்டிஸ்ட் சபையின் பாட்டிமார்களான "பாபுஷ்காக்களை" (Babuschkas) சந்தித்தது எனக்கு மிகத் தெளிவாக நினைவிருக்கிறது. அவர்கள் வாசலில் நின்றதால், சபையை மூட ஸ்டாலினின் படைகளால் உள்ளே நுழைய முடியவில்லை; இவ்விதமாக அவர்கள் ஸ்டாலின் சபையை மூடுவதைத் தடுத்தார்கள். திருச்சபையில் உள்ள வலிமையும் வரமும் உள்ள பெண்களுக்காகத் தேவனுக்கு ஸ்தோத்திரம். **இல்லை, திருச்சபையில் உள்ள பிரச்சினை வலிமையுள்ள பெண்கள் அல்ல; வலிமையுள்ள பெண்களால் அச்சுறுத்தப்படுவதாக உணர்ந்து, சந்தேகத்திற்குரிய விளக்கவுரை உட்படப் பல்வேறு வழிகளில், திருச்சபையில் தங்கள் வரங்களையும் திறமைகளையும் பயன்படுத்துவதிலிருந்து அவர்களைத் தடுக்க முயன்ற பலவீனமான ஆண்களே.**

இந்தத் திசையில் நீங்கள் மேலும் அறிய விரும்பினால், என் விளக்கவுரைகளையோ, சாதாரண வாசகர்களுக்கான என் சுருக்கப் பதிப்பையோ வாசியுங்கள்: Women and the Genesis of Christianity (Cambridge University Press, 1990).

போதுமான அளவு சொல்லியாயிற்று.

மூலம்: "Why Arguments against Women in Ministry Aren't Biblical", "The Bible and Culture" வலைப்பதிவு (Patheos), 2 ஜூன் 2015. ஜெர்மன் மொழிபெயர்ப்பு: Hans-Jörg Ronsdorf, பென் விதரிங்டனின் அனுமதியுடன், 20 ஏப்ரல் 2021.